

ВРСТА СПОРА КАО ЈЕДАН ОД КРИТЕРИЈУМА ЗА РАЗГРАНИЧЕЊЕ СТВАРНЕ НАДЛЕЖНОСТИ

Апелациони суд је стварно надлежан да, као непосредно виши суд, одлучи о жалбама на пресуде основних судова у радном спору. Самим тим апелациони суд одлучује и о захтеву за заштиту права на суђење у разумном року у радном спору.

Из образложења:

"Одредбом члана 8а Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ 116/08, ... 101/13), прописано је да странка у судском поступку, која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року, може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року. Чланом 15. став 2. овог Закона (између осталог), утврђено је да је апелациони суд непосредно виши суд за виши суд и основни суд, док је ставом 3. истог члана одређено да је виши суд непосредно виши суд за основни суд када је то одређено овим законом, као и за питања унутрашњег уређења судова и примене Закона о судијама. Применом члана 24. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова, апелациони суд одлучује о жалбама на пресуде основних судова у грађанскоправним споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд, а применом члана 23. став 2. тачка 3. Закона, виши суд одлучује о жалбама на одлуке основних судова и то на решења у грађанскоправним споровима, на пресуде основних судова у споровима мале вредности и у ванпарничним поступцима.

Имајући у виду да је у овој правној ствари предлагач поднео захтев за заштиту права на суђење у разумном року у радном спору, а да је применом члана 24. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова, апелациони суд надлежан да одлучује о жалбама на пресуде основних судова у радном спору, то је у конкретном случају апелациони суд непосредно виши за основни суд, на основу члана 15. став 2. Закона о уређењу судова".

(Сентенца из решења Врховног касационог суда Рж р 1/2014 од 26.06.2014. године утврђена на седници Одељења за заштиту права на суђење у разумном року 19.03.2015. године)